การจัดทำบัญชีและการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนม

ACCOUNTING AND THE UTILIZATION OF MANAGEMENT ACCOUNTING INFORMATION OF SMALL AND MEDIUM ENTREPRENEURS IN NAKHON PHANOM PROVINCE

ปุณยนุช ภู่ระหงษ์[1] และ ธราธิป ภู่ระหงษ์[2]
Punyanut Phurahong[1] and Tharathip Phurahong[2]

บทความวิจัย

วันที่รับบทความ 25 กรกฎาคม 2565 วันที่แก้ไข 11 ตุลาคม 2565 วันที่ตอบรับ31 ธันวาคม 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสัดส่วนการจัดทำบัญชี ระดับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนม และเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารในการวางแผน การสั่งการ การควบคุม และการ ตัดสินใจ จำแนกตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ รูปแบบธุรกิจ และประเภทกิจกรรมธุรกิจ โดยทำการการเก็บรวมรวมข้อมูลจากผู้บริหารที่รับผิดชอบด้านบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนม จำนวน 400 คนและใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ F-test ผลการวิจัย พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมจังหวัดนครพนมมีการจัดทำบัญชีร้อยละ 65.47 และไม่มีการจัดทำบัญชีร้อยละ 38.13 และมีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการโดยรวมใน ระดับมาก นอกจากนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนม ที่มีรูปแบบธุรกิจ และประเภทกิจกรรมธุรกิจ ต่างกัน มีการใช้ประโยชน์ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ โดยรวม ด้านการควบคุม และ ด้านการตัดสินใจ แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การจัดทำบัญชี ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

[1]คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยนครพนม

[1]Faculty of Industrial Technology, Nakhon Phanom University, Thailand.

*Corresponding author: Punyanut Phurahong; Phone: +66-6-1395-6564; E-mail: Punyanut@npu.ac.th

Abstract

The objective of this research was to study accounting and the utilization of management accounting information of small and medium enterprises in Nakhon Phanom Province and to compare the utilization of managerial accounting in planning, directing, controlling, and decision-making classified by business types and type of business activities. Questionnaires were used as a tool for collecting data from accounting executives of 400 small and medium enterprises in Nakhon Phanom Province. Statistic methods used for analyzing the collected data were frequency, percentage, mean, and standard deviation; inferential statistics, and F-test. The results showed that small and medium enterprises in Nakhon Phanom Province had 65.47% accounting and no accounting 38.13% and utilization of management accounting information for overall management at a high level. Most utilized accounting information to a high degree. Moreover, the results revealed that small and medium enterprises in Nakhon Phanom Province with different characteristics in terms of business types, types of business activities, and utilization of management accounting information for the overall management, control, and decision-making differently.

Keywords: Accounting, The utilizing accounting information for management Small and Medium Enterprises

บทนำ

เศรษฐกิจประเทศไทยได้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เนื่องจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงจากโครงการสร้างจากภาคการเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและการบริการ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เกิดขึ้นจำนวนมาก ผู้ประกอบการส่วนมากประกอบกิจการในรูปแบบบุคคลธรรมดา คณะบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่มิใช่

นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือกิจการร่วมค้า ซึ่งจะประกอบธุรกิจขายสินค้า ผลิตสินค้า หรือให้บริการ ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความก้าวหน้าและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจประเทศไทย และมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการบริหารงานธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความคล่องตัว มีความเป็นอิสระ และมีต้นทุนการดำเนินงานต่ำกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาความสามารถในการประกอบการ การระดมทุน การจ้างงาน การกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจและการจัดหาบริการและสิ่งต่าง ๆ ให้กับธุรกิจขนาดใหญ่อีกทั้งยังเป็นตลาดและจำหน่ายสินค้าของธุรกิจ ขนาดใหญ่ด้วย การที่ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเจริญเติบโตเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ได้นั้นต้องอาศัยการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ และสามารถเอาชนะปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ได้ แต่อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการส่วนใหญ่ของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังเป็นระบบครอบครัว ทำให้ไม่มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารจัดการ อำนาจการตัดสินใจและความรับผิดชอบขึ้นอยู่กับเจ้าของธุรกิจเพียง ผู้เดียว อาจขาดความรอบคอบ และขาดการวางแผนที่ดีในการตัดสินใจ การดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดำเนินอยู่ท่ามกลางความไม่แน่นอน และความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมทางการแข่งขันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา (อุมาวดี เดชธำรง และคณะ, 2562)[1] ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องฝ่าฟันอุปสรรค ผู้ประกอบการจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถแก้ไขหรือฝ่าฟันอุปสรรคได้ในที่สุดต้องล้มเลิกกิจการ ดังนั้น ความรู้ความสามารถของผู้บริหารในการบริหารจัดการที่จะปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ของธุรกิจให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง มีผลต่อการตัดสินใจกำหนดทิศทางนโยบายในการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้กิจการให้อยู่รอดและเติบโต (อุษณีย์ เส็งพานิช, 2558)[2]

จังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษตามประกาศคณะกรรมการนโยบาย เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ 2/2558 ลงวันที่ 24 เมษายน 2558 เรื่องกำหนดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2 (คณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ, 2558)[3] เศรษฐกิจมีขยายตัวอย่างรวดเร็วส่งผลให้มีธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเกิดขึ้นจำนวนมากแบ่งตามประเภทกิจกรรมธุรกิจ ออกเป็นภาคการค้า 8,751 ราย ภาคการผลิต 9,512 ราย และภาคบริการ 6,037 ราย รวมทั้งสิ้นจำนวน 24,300 ราย

(สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2563) [4] ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนครพนมส่วนใหญ่เป็นกิจการในระบบครอบครัว การบริหารจัดการและการจัดทำบัญชีไม่เป็นระบบ มีการบันทึกบัญชีที่ไม่ถูกต้องและไม่สมบูรณ์ ซึ่งตรงกับข้อมูลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม (SWOT Analysis) ของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2553) [5] รายงานว่า จุดอ่อนสำคัญของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่ คือ ขาดการจัดทำบัญชีที่เป็นระบบและขาดการบริหารจัดการที่ดี โดยเฉพาะธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินกิจการแบบครอบครัวที่การตัดสินใจในการดำเนินงานมักจะใช้ประสบการณ์และความรู้สึกของเจ้าของกิจการเป็นสำคัญ การบริหารจัดการจึงอาจไม่เป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับ จีรพรรณ โอฬารธนาเศรษฐ์ และคณะ, 2551 อ้างอิงใน อุษณีย์ เส็งพานิช, 2558) [2] ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขต 17 จังหวัดภาคเหนือส่วนใหญ่มีการบริหารจัดการแบบครอบครัว การบริหารจัดการและการจัดทำบัญชีไม่เป็นระบบ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกิจการขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถ การจัดหาและใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกิจการ และการตัดสินใจของผู้บริหารในการทำหน้าที่ทางการบริหารจัดการของผู้บริหารกิจการจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการทำหน้าที่หลัก 4 ด้าน คือ การวางแผน (Planning) การสั่งการ (Directing) การควบคุม (Controlling) และการตัดสินใจ (Decision making) (อุษณีย์ เส็งพานิช, 2562) [6] ข้อมูลทางการบัญชีถือเป็นข้อมูลหนึ่งที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าข้อมูลทางการบริหารอื่น ๆ เนื่องจากข้อมูลทางการบัญชีเป็นข้อมูลที่กำหนดมูลค่าเป็นตัวเงินได้ชัดเจน สามารถนำมาใช้วิเคราะห์พยากรณ์ ประเมิน และช่วยในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจที่ให้ประโยชน์และลดความเสี่ยงแก่กิจการได้อย่างถูกต้องมากขึ้น (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2552 [7] ; นภาภรณ์ พลนิกรกิจ และ กฤตยา แสงบุญ, 2554) [8] และเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่ทำให้เจ้าของกิจการทราบถึงสถานภาพทางการเงินของธุรกิจ มูลเหตุปัญหาสำคัญของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ในประเทศไทย คือ ขาดความรู้ความเข้าใจและการให้ความสำคัญต่อระบบบัญชีเพื่อการบริหารของผู้ประกอบการไทย (มีนา ภัทรนาวิกม, 2557) [9] และกิจการที่สามารถใช้ข้อมูลทางการบัญชีให้เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจจะมีโอกาสพบความสำเร็จในการบริหารจัดการได้ มากกว่ากิจการที่ไม่ได้ใช้ข้อมูล (อรุณี อย่างธารรา และคณะ, 2557) [10]

ดังนั้น จึงเป็นที่มาของปัญหาการวิจัยว่าการที่ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนมมีสัดส่วนการจัดทำบัญชี และการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการวางแผน การสั่งการ การควบคุม และการตัดสินใจ เพื่อบริหารจัดการหรือไม่ อย่างไร และธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนมที่มีลักษณะต่างกันทางด้านรูปแบบธุรกิจและประเภทกิจกรรมธุรกิจ มีการใช้การบัญชีบริหารในการวางแผน การสั่งการ การควบคุม และการตัดสินใจแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการจัดทำบัญชีและการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนม โดยศึกษาสัดส่วนการจัดทำบัญชี ระดับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนม และเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารในการวางแผน การสั่งการ การควบคุม และการตัดสินใจ จำแนกตามลักษณะของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ รูปแบบธุรกิจ ประเภทกิจกรรมธุรกิจ ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการหรือผู้บริหารของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนมที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและเป็นแนวทางในการปรับกลยุทธ์ในการบริหารจัดการกิจการให้สามารถแก้ไขจุดอ่อนและส่งเสริมศักยภาพของกิจการให้มีความเข้มแข็งอันจะนำไปสู่การพึ่งพาตนเองและมีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งสามารถรองรับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจในระดับชาติในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผลจากการวิจัยที่ได้จะเป็นองค์ความรู้ให้แก่นักวิชาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถเป็นฐานรากที่เข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจของจังหวัดนครพนม และประเทศได้อย่างยั่งยืนต่อไป

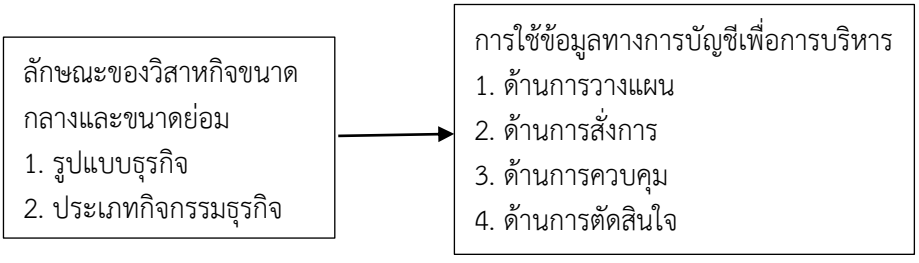
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสัดส่วนการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนม

2. เพื่อศึกษาระดับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนม

3. เพื่อเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารในการวางแผน การสั่งการ การควบคุม และการตัดสินใจ จำแนกตามลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ รูปแบบธุรกิจ ประเภทกิจกรรมธุรกิจ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการจัดทำบัญชีและการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนม

ลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แบ่งประเภทตามการประกอบการตามกฎหมายได้ 3 ประเภท คือ (สุชาติ เหล่าปรีดา, 2554) [11] ไชยา ประพันธ์ศิริ, 2561) [20]

1. กิจการเจ้าของคนเดียว คือ กิจการแบบบุคคลคนเดียวเป็นเจ้าของ ซึ่งเป็นผู้นำเงินหรือทรัพย์สินมา ลงทุน ดำเนินกิจการและรับผิดชอบทุกอย่างในกิจการ เจ้าของกิจการประเภทนี้ต้องรับผิดชอบหนี้สินอย่างไม่จำกัดจำนวน และมีข้อจำกัดในเรื่องทุนคือทุนต้องมาจากเจ้าของกิจการหรือแหล่งเงินกู้เท่านั้น กิจการไม่ สามารถระดมทุนจากผู้ถือหุ้นได้

2. กิจการห้างหุ้นส่วน คือ กิจการแบบที่การดำเนินงานมี 2 คนขึ้นไปตกลงเข้าหุ้นกัน การลงทุนใน กิจการของหุ้นส่วนไม่จำเป็นต้องมีสัดส่วนเท่ากัน การแบ่งผลตอบแทนหรือผลกำไรอาจตามสัดส่วนการลงทุน หรือขึ้นอยู่กับการตกลงกันก็ได้ โดยจะแบ่งหุ้นส่วนออกเป็น 2 ประเภท

2.1 ห้างหุ้นส่วนสามัญ เป็นกิจการแบบจะจดทะเบียนหรือไม่จดก็ได้ และผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนต้องรับผิดชอบหนี้สินทั้งหมดอย่างไม่จำกัดจำนวน

2.2 ห้างหุ้นส่วนจำกัด เป็นกิจการที่ต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล มีผู้มีหุ้นส่วน 2 ประเภท คือ หุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดชอบ และหุ้นส่วนแบบไม่จำกัดความรับผิดชอบ

3. บริษัทจำกัด คือ เป็นกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปร่วมกันลงทุน โดยจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเพื่อ แยกบริษัทออกจากส่วนของเจ้าของ แบ่งทุนออกเป็นหุ้นๆ ละเท่าๆ กัน ซึ่งบริษัทจำกัดมี 2 ประเภท คือ บริษัทเอกชนจำกัดและบริษัทมหาชนจำกัด

โดยตามประกาศสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้กำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมลงวันที่ 21 มกราคม 2563 ไว้ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2563) [4] ดังนี้

1. กิจการการผลิต หมายถึง กิจการที่นำวัตถุดิบมาแปรรูปให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป โดยใช้แรงงานและค่าใช้จ่ายในการผลิตในภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม เหมืองแร่ เช่น โรงงานผลิตกระดาษ โรงงานผลิตอาหารกระป๋อง โรงงานผลิตเครื่องดื่ม เป็นต้น

2. กิจการการค้า หมายถึง กิจการที่ไม่ได้ผลิตสินค้าเอง หรือคือการซื้อสินค้าสำเร็จรูปมาเพื่อจัดจำหน่าย มีทั้งกิจการค้าส่ง และกิจการค้าปลีก เช่น กิจการห้างสรรพสินค้า กิจการขายเสื้อผ้าสำเร็จรูป กิจการขายเครื่องกีฬา เป็นต้น

3. กิจการบริการ หมายถึง ธุรกิจที่เน้นการให้บริการหรือขายบริการ ไม่ได้จำหน่ายสินค้า เช่น กิจการประกันภัย ธุรกิจโรงแรม ร้านเสริมสวย โรงภาพยนตร์ กิจการรับทำบัญชี เป็นต้น

การใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร

ในการดำเนินกิจการขององค์กรธุรกิจนั้น ผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่หลักทางการบริหารจัดการให้ลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งการที่จะสามารถทำหน้าที่ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุประสิทธิผลตามเป้าหมายได้มากยิ่งขึ้นนั้น จำเป็นต้องใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการทำหน้าที่ทางการบริหารจัดการทั้ง 4 หน้าที่ ดังนี้ (อุษณีย์ เส็งพานิช, 2562[6] ; สมเจตต์ ปันแก้ว, 2556[12]; วีระวรรณ ศิริพงษ์, 2560) [13]

1. การวางแผน (Planning) จะเป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงานในอนาคตของกิจการ ซึ่งจะต้องใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารหลายประเภท เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ค่าขายสินค้า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ในการทำงบประมาณ เพื่อกำหนดแผนงานการดำเนินกิจกรรมและการใช้ทรัพยากรของกิจการในอนาคต

2. การสั่งการ (Directing) มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหาร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการขายสินค้า ประมาณสินค้าคงเหลือ เพื่อใช้ในการประสานการปฏิบัติงาน และเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสั่งการสำหรับการดำเนินงานประจำวัน

3. การควบคุม (Controlling) ในกระบวนการวัดและประเมินผลหรือประสิทธิภาพของการดำเนินงาน เพื่อควบคุมและรักษากิจกรรมของกิจการให้เป็นไปตามแนวทางที่ได้วางแผนหรือกำหนดไว้นั้น จะต้องใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารที่เกิดขึ้นจริงของกิจการมาจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลประมาณการในแผนงานหรืองบประมาณที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

4. ด้านการตัดสินใจ (Decision Making) จะพบว่าข้อมูลทางการบัญชีบริหาร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุน (Cost) และผลตอบแทน (Benefits) จะเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และประเมินทางเลือก เพื่อให้ผู้บริหาร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อที่จะศึกษาการจัดทำบัญชีและการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนม จำนวน 24,300 ราย (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2563) [4]

2. กลุ่มตัวอย่าง ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดนครพนม โดยใช้สูตรของ Yamane (1973) [14] เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในการวิจัยคำนวณได้ 394 คน ผู้วิจัยจึงใช้จำนวนเต็ม คือ จำนวน 400 คน โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามประเภทกิจกรรมธุรกิจ โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัย (Key Informants) คือ ผู้รับผิดชอบในการทำบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนม ซึ่งสามารถแสดงจำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่างและจำนวนผู้รับผิดชอบในการทำบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนมที่แบบสอบถาม จำแนกตามประเภทกิจกรรมธุรกิจ ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่างและจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทกิจกรรมธุรกิจ

ประเภทกิจกรรมธุรกิจ	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ	จำนวนแบบสอบถามที่ตอบกลับ	ร้อยละ
ภาคการค้า	8,751	144	36.00	47	32.64
ภาคการผลิต	9,512	157	39.50	61	38.65
ภาคบริการ	6,037	99	24.75	31	31.31
รวม	24,300	400	100.00	139	34.75

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) สร้างขึ้นจากทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำบัญชีและระดับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนครพนม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ตำแหน่งหน้าที่ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลการจัดทำบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดนครพนม เป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 6 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาการจัดทำบัญชี

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร จำนวน 16 ข้อ ได้แก่ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 16 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการวางแผน จำนวน 4 ข้อ ด้านการสั่งการ จำนวน 4 ข้อ ด้านการควบคุม จำนวน 4 ข้อ และด้านการตัดสินใจ จำนวน 4 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ตามรายชื่อสถานประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามที่

ส่งไปทั้งสิ้น 400 ฉบับ แบบสอบถามที่สามารถใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้ทั้งสิ้น 139 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 34.75 ของแบบสอบถามทั้งหมด แบ่งออกเป็นภาคการค้า จำนวน 44 ราย ภาคการผลิต จำนวน 61 ราย และภาคการบริการ จำนวน 34 ราย และจัดว่าเป็นอัตราการตอบกลับที่ยอมรับได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Aaker, Kumar[15] และ Day (2011) ที่กล่าวว่าอัตราการตอบกลับของแบบสอบถามต้องอย่างน้อยร้อยละ 20 จึงเป็นที่ยอมรับได้

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Discrimination Power) โดยใช้เทคนิค Item-total Correlation (บุญชม ศรีสะอาด. 2545) [16] ซึ่งการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร ได้ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.531 - 0.891 ซึ่งสอดคล้องกับ สมบัติ ท้ายเรือคำ (2552) [17] ได้เสนอเกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนก มีค่ามากกว่า 0.40 ขึ้นไปถือว่าแบบสอบถามมีคุณภาพ สามารถนำมาใช้เก็บข้อมูลเพื่อทำวิจัยได้ และการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability Test) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alhpa Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.718-0.916 ซึ่งเป็นค่าที่ Hair, Black, และ Anderson (2006) [18] ได้เสนอว่าค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่มีค่าเกิน 0.70 ขึ้นไป แสดงว่าแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพนำมาใช้เก็บข้อมูลเพื่อทำวิจัยได้

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลการจัดทำบัญชี องค์กรจดทะเบียนในรูปแบบบุคคลธรรมดา จำนวน 58 คน (ร้อยละ 41.73) รองลงมา ห้างหุ้นส่วน จำนวน 44 คน (ร้อยละ 31.65) และองค์กรประกอบธุรกิจภาคการค้า จำนวน 59 คน (ร้อยละ 42.45) รองลงมาภาคการผลิต จำนวน 36 คน (ร้อยละ 25.90) หน่วยงาน/การสำนักงานมีจัดทำบัญชี จำนวน 91 คน (ร้อยละ 65.47) รองลงมาในหน่วยงาน/การสำนักงานของท่านไม่มีจัดทำบัญชี จำนวน 48 คน (ร้อยละ 34.53) ท่านมีความสามารถในการจัดทำบัญชีในระดับปานกลาง จำนวน 53 คน (ร้อยละ 38.13) รองลงมา ท่านมีความสามารถในการจัดทำบัญชีในระดับดี จำนวน 47 คน (ร้อยละ 33.81) ท่านเคยได้ยินหรือรู้จักมาตรฐานรายงานบัญชี จำนวน 102 คน (ร้อยละ 73.38) รองลงมา ท่านไม่เคยได้ยินหรือ รู้จักมาตรฐานการบัญชี จำนวน 37 คน (ร้อยละ

26.62) ท่านทราบหรือรับรู้มาตรฐานรายงานบัญชีจากแหล่งข้อมูลอินเทอร์เน็ตจำนวน 53 คน (ร้อยละ 38.13) รองลงมา ท่านทราบหรือรับรู้มาตรฐานการบัญชีจากแหล่งข้อมูลหน่วยงานหรือสำนักงานอื่น จำนวน 38 คน (ร้อยละ 27.34)

2. การใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร โดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ด้านการสั่งการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และด้านการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20

2.1 ด้านการวางแผน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การจัดการการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การกำหนดราคาขาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 การบริหารต้นทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และการจัดทำงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35

2.2 ด้านการสั่งการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การสั่งการในกิจการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การบริหารเงินสด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 การบริหารลูกหนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และการบริหารการลงทุนในสินทรัพย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

2.3 ด้านการควบคุม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 การวิเคราะห์ปริมาณการสั่งซื้อหรือการผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และการวิเคราะห์กำไรจากการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33

2.4 ด้านการตัดสินใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การปรับปรุงกระบวนการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 การกำหนดสัดส่วนการผลิตหรือการจำหน่ายสินค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และการรับคำสั่งซื้อพิเศษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19

3. การเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร

3.1 การใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจำแนกตามรูปแบบธุรกิจ ด้านการวางแผน ด้านการสั่งการ ไม่แตกต่างกัน ส่วนการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารรูปแบบธุรกิจแตกต่างกัน โดยรวม ด้านการควบคุม และด้านการตัดสินใจ แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe

ผลการทดสอบความแตกต่างการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจำแนกตามรูปแบบธุรกิจเป็นรายคู่ พบว่า รูปแบบธุรกิจโดยรวม และรายด้าน 2 ด้าน คือ ด้านการควบคุม และด้านการตัดสินใจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ บริษัทจำกัด และห้างหุ้นส่วน มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารมากกว่าคณะบุคคล/เจ้าของคนเดียว

3.2 การใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจำแนกตามประเภทกิจกรรมธุรกิจ ด้านการวางแผน ด้านการสั่งการ ไม่แตกต่างกัน ส่วนการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารรูปแบบธุรกิจแตกต่างกัน โดยรวม ด้านการควบคุม และด้านการตัดสินใจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe

ผลการทดสอบความแตกต่างการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจำแนกตามรูประเภทกิจกรรมธุรกิจเป็นรายคู่ พบว่า ประเภทกิจกรรมธุรกิจโดยรวม และรายด้าน 1 ด้าน คือ ด้านการตัดสินใจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ ภาคการผลิต ภาคบริการ และภาคธุรกิจการเกษตร มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารมากกว่าภาคการค้า

การอภิปรายผลการวิจัย

1. ข้อมูลการจัดทำบัญชี ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจดทะเบียนในรูปแบบคณะบุคคล/เจ้าของคนเดียว ร้อยละ 41.73 ประกอบกิจกรรมธุรกิจตามภาคการค้า ร้อยละ 42.45 ในหน่วยงาน/การสำนักงานมีจัดทำบัญชี ร้อยละ 65.47 มีความสามารถในการจัดทำบัญชีปานกลาง เคยได้ยินหรือรู้จักมาตรฐานรายงานบัญชี ร้อยละ 73.38 ทราบหรือรับรู้มาตรฐานรายงานบัญชีจากแหล่งข้อมูลอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 38.13 สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ เส็งพานิช (2558) [2] พบว่า 1) ร้อยละ 66.5 ของ SMEs มีการจัดทำบัญชี ส่วนอีกร้อยละ 33.5 ไม่มีการจัดทำบัญชี 2) กิจการส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการในระดับมาก

2. การใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร โดยรวม อยู่ในระดับมาก สมพร ปานดำ (2563)[21] เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ด้านการวางแผน ด้านการสั่งการ และด้านการตัดสินใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการวางแผน อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การจัดการการดำเนินงาน ด้านการสั่งการ อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การสั่งการในกิจการ และด้านการควบคุม อยู่ในระดับมาก คือ การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน การวิเคราะห์ปริมาณการสั่งซื้อหรือการผลิต และการวิเคราะห์กำไรจากการดำเนินงาน และด้านการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก คือ การปรับปรุงกระบวนการทำงาน การกำหนดสัดส่วนการผลิตหรือการจำหน่ายสินค้า และการรับคำสั่งซื้อพิเศษ สอดคล้องกับงานวิจัยของวีระวรรณ ศิริพงษ์ (2560) [13] พบว่า ผู้บริหารมีการใช้บัญชีบริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีการใช้งานในด้านการควบคุมมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการวางแผน และด้านการตัดสินใจ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของหยาดพิรุฬห์ สิงหาด และประเวศ เพ็ญวุฒิกุล (2559) [19] พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) การประยุกต์ใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อการวางแผนและการพยากรณ์ 2) การประยุกต์ใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารในการสั่งการ 3) การประยุกต์ใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อประสิทธิภาพการควบคุม 4) การประยุกต์ใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารในการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และความสามารถในการปรับตัวขององค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะด้านประสิทธิภาพในการควบคุม เช่น การสร้างความเชื่อมั่นว่าข้อมูลทางการบัญชีบริหารที่ดีจะสามารถควบคุมการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จและควบคุมต้นทุนการผลิตได้มีประสิทธิผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ เส็งพานิช (2558) [2] พบว่า กิจการส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการในระดับมาก

3. ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรูปแบบ และประเภทกิจกรรมธุรกิจต่างกัน มีการใช้ประโยชน์ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ โดยรวม ด้านการควบคุม และด้านการตัดสินใจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ เส็งพานิช (2562) [6] พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดพิษณุโลกมีการประยุกต์ใช้การบัญชีเพื่อการจัดการโดยภาพรวมใน ระดับมาก นอกจากนี้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรูปแบบกิจการ มูลค่าสินทรัพย์ถาวร และระยะเวลาในการดำเนินการต่างกัน มีการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การควบคุม

และการตัดสินใจ แตกต่างกัน ส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีจำนวนพนักงานต่างกัน มีการประยุกต์ใช้การบัญชี บริหารด้านการสั่งการ และการควบคุมแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระวรรณ ศิริพงษ์ (2560) [13] ผลการเปรียบเทียบการใช้บัญชีบริหารของผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดสงขลา พบว่า ผู้บริหารที่มีตำแหน่งรูปแบบของกิจการ และจำนวนพนักงานที่ต่างกันมีการใช้บัญชีบริหารในกิจการด้านการควบคุม ด้านการวางแผน และด้านการตัดสินใจแตกต่างกัน สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีระยะเวลาประกอบธุรกิจที่ต่างกันมีการใช้บัญชีบริหารในกิจการด้านการวางแผน และด้านการตัดสินใจที่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนมมีการจัดทำบัญชี ร้อยละ 65.47 และไม่มีการจัดทำบัญชี ร้อยละ 38.13 และมีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการโดยรวมใน ระดับมาก นอกจากนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนครพนม ที่มีรูปแบบธุรกิจ และประเภทกิจกรรมธุรกิจต่างกัน มีการใช้ประโยชน์ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ โดยรวม ด้านการควบคุม และ ด้านการตัดสินใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบธุรกิจที่แตกต่างกัน และประเภทกิจกรรมทางธุรกิจที่แตกต่างกันมีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในด้านการควบคุม และด้านการตัดสินใจที่แตกต่างกัน ดังนั้นหากมีการอบรมหรือพัฒฯให้หัวข้อดังกล่าวควรคำนึงถึงความแตกต่างข้างต้น

2. จากการวิเคราะห์ผลการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร พบว่ามีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการวางแผนสูงสุดเป็นอันดับแรก ดังนั้นความมีการพัฒนารูปแบบหรือแนวทางในการนำข้อมูลทางการบัญชีไปใช้บริหารจัดการองค์การธุรกิจให้เกิดแระสิทธิภาพสูงสุด

3. ผลการวิจัยพบว่ายังมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนดย่อมบางส่วนที่ยังไม่ได้จัดทำบัญชีดังนั้นหน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและการใช้ประโยชน์ข้อมูลทางการบัญชี เพื่อให้องค์กรธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีทักษะการจัดทำบัญชีและการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

[1] อุมาวดี เดชธำรงค์ และคณะ. (2562) **อิทธิพลของการบริหารความเสี่ยงที่มีต่อความได้เปรียบในการ แข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย.** *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 39(1),* 77-95.

[12] อุษณีย์ เส็งพานิช. (2558). **การบัญชีและการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของ SMEs ในเขตภาคเหนือ** *วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่, 8(2),* 101-113.

[3] คณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ. (2558). *ประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ ที่ 2/2558.* สำนักนายกรัฐมนตรี. กรุงเทพมหานคร.

[4] สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2563). **โครงสร้างธุรกิจ SME.** สืบค้นจาก https://sme.go.th/th/page.php?modulekey=348

[5] สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2553). ***จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจ ากัดของ*** *วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยในภาพรวม , ศักยภาพ SMEs ไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.

[6] อุษณีย์ เส็งพานิช. (2562). **การประยุกต์ใช้การบัญชีบริหาร ในการจัดการธุรกิจของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดพิษณุโลก.** *วารสารวิทยาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 1(1),* 59 – 70.

[7] สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2552). ***การบัญชีบริหาร.*** กรุงเทพฯ: แมคกรอ-ฮิล.

[8] นภาภรณ์ พลนิกรกิจ และกฤตยา แสงบุญ. (2554). **การน าข้อมูลต้นทุนไปใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.** *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 31(2),* 1-17.

[9] มีนา ภัทรนาวิก. (2557). **เหลียวหลัง...แลหน้า"บัญชีบริหาร" ของผู้ประกอบการไทย.** *จุลสารสมาคมการบัญชีไทย 10(2)*, 24-26.

[10] อรุณี อย่างธารรา และคณะ. (2557). ***การบัญชีการเงิน.***กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

[11] สุชาติ เหล่าปรีดา. (2554). ***หลักการบัญชี 1***. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

[12] สมเจตต์ ปันแก้ว. (2556). ***ความต้องการใช้ข้อมูลทางบัญชีบริหารของผู้ประกอบการ*** *ธุรกิจก่อสร้างใน อำเภอเมืองเชียงใหม่* . เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

[13] วีระวรรณ ศิริพงษ์. (2560). **การใช้บัญชีบริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม** จังหวัดสงขลา.*วารสารวิชาการหาดใหญ่, 15(1),* 59-72.

[14] Taro Yamane (1973).Statistics: *An Introductory Analysis. 3rdEd*. New York. Harper and Row Publications.

[15] Aaker, D.A., Kumar, V. and Day, G.S. (2001). *Marketing Research*. New York : John Wiley and Son.

[16] บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.

[17] สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

[18] Hair, J .F., Black, W. C., & Anderson, R. E. (2006). *Multivariate data Analysis (6th Ed.)*. New Jersey: Pearson Education International.

[19] หยาดพิรุฬห์ สิงหาด และประเวศ เพ็ญวุฒิกุล . (2559). **ความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารกับความส าเร็จในการด าเนินงานของธุรกิจSMEsใน** เขตภาคใต้. *วารสารวิจัยและ พัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, *11(2),* 373-383.

[20] ไชยา ประพันธ์ศิริ. (2561). **กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุโขทัย สังกัดส านักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.** วารสารวิชาการ T-VET Journal สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3 ปีที่ 2 ฉบับที่ 4

[21] สมพร ปานดำ. (2563). **รูปแบบการพัฒนาระบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีแนวใหม่ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ของส านักงานคณะกรรมการการ*อาชีวศึกษา***. วารสารวิชาการ T-VET Journal สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3 ปีที่ 4 ฉบับที่ 7